

SZAKONYI KÁROLY

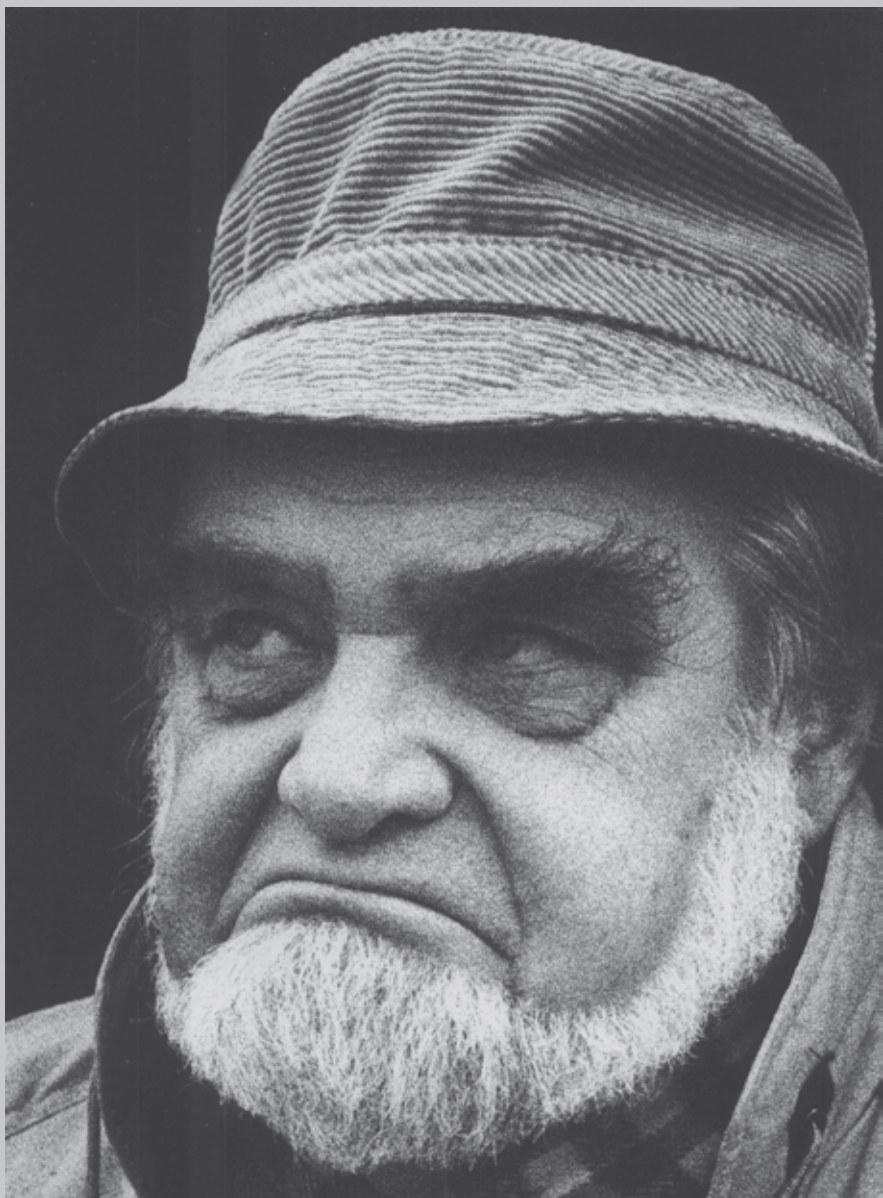
A MÁGUS

Gyurkovics Tibor: 1931–2008

Mágus. Nem bánta, ha így hívták hívei, ha így nevezte el monográfiájának szerzője, még ha magában derült is ezen, de elfogadta, hiszen volt benne igazság – költészete, személyisége mágikus erejű volt.

Fél évszázadnyi barátság fűzött hozzá, s már tíz éve nincsen köztünk. Mire emlékezzem annyi közösen megélt időből? Egy őszi délutánra kilencszázhatvan elején, amikor véletlenül futottunk össze a Kosuth Lajos utcán? Csak társaságból ismertük egymást, de már könyvet cseréltünk, mindkettőnknek akkortájt jelent meg az első kötete a Magvetőnél, tudunk miről beszélgetni az Astoria presszójában. Még nem volt *mágus*, csak gondterhelt családapa, klinikai pszichológus a Lipóton, és csupán remélte, hogy verseskötete, a *Grafit* feloldja majd költészeti kívülrállását. De a másodikat, a *Kenyértörés*-t is csak újabb fanyalgások fogadták. Míg aztán hetvenben megírt egy kisregényt, a *Ne szeress, ne szeress!*-t, ezután kezdtek jobban megismerni. Emlékszem sétáinkra a budai hegyekben, az erdei utakon fel egészen a Disznófőig, ahol sütek és borok mellett latolgattuk a helyzetét, s próbáltam rábeszélni, hogy hagyja ott a Lipótot, és csak írjon, küzdjön meg az irodalmi élettel. Nem volt könnyű döntés családdal, egzisztenciális kötelezettségekkel, de megtette. Profinak kell lenni, mondta Bertha Bulcsu barátunk. És jöttek a verseskötetek, a regények, a drámák... A sikeres költő sikeres lett a színpadon is, darabjai a Pesti Színházban, a vidéki teátrumokban telt házzal mentek. Az egyikben színészként is fellépett. Szerepeket talált ki magának az életben is, azok mögé rejtett, azok védelmében élte meg híres *gyurkovicsizmusát*. Különös emlékezni egy íróra, aki nemcsak kortárs, hanem bensőséges barát is volt, ismered útjának minden zökkenőjét, munkásságát, magánéletét, csalódásait és elismertségét, látod, hogyan terebélyesedik a *mű*, hogy hódít a költő, a drámaíró közönséget, miként lesz a társaságok középpontja, ügyek intézője, az irodalmi közélet szereplője, a Magyar Írók Egyesülete és a Lyukasóra megalapítója, hogyan lesz a meditatív költőből heves viták elindítója és bonyolítója.

Amikor hetvenöt éves lett, születésnapjára készíttettem szerelmes verseiből és egyik novellájából monodramát *Szeretők* címmel. Az ünneplésére váró tömeg – barátok, rajongók – türelmetlenül várták a nagy teremben, hogy megérkezzen. Teltek a percek, míg végre jött szertartásosan, bottal, fején piros török *fezzel*, jött, jött a színpad felé – akkor már csakugyan, mint egy mágus, fogadva a tapsot, mint aki tisztában van azzal, hogy az elismerés méltán megilleti. Mert megillette. ♦♦

Gyurkovics Tibor-portrék